

BANQUE COMMUNE D'ÉPREUVES

**Conceptions : ECOLE DES HAUTES ETUDES COMMERCIALES
ECOLE SUPERIEURE DES SCIENCES ECONOMIQUES ET COMMERCIALES
E.S.C.P. – E.A.P.
E.M. LYON**

**CODE SUJET :
76 CH2
CCIP_LV2**

CONCOURS D'ADMISSION DE 2007

OPTIONS :

SCIENTIFIQUE, ECONOMIQUE, TECHNOLOGIQUE, LETTRES & SCIENCES-HUMAINES

DEUXIEME LANGUE

SOUS-ÉPREUVE N° 2

**CHINOIS – DANOIS – GREC MODERNE – HEBREU – JAPONAIS –
NEERLANDAIS – NORVEGIEN – POLONAIS – SUEDOIS – TCHEQUE
TURC - VIETNAMEIEN**

EXPRESSION ECRITE

Durée : 1 h 30

vendredi 4 Mai 2007, après-midi

N.B. : Les candidats ne doivent faire usage d'aucun document, dictionnaire ou lexique ; l'utilisation de toute calculatrice et de tout matériel électronique est interdite.

CHINOIS

EXPRESSION ECRITE

Lisez attentivement le texte ci-dessous :

节约就是创造财富

今年夏天，全国许多地方高温盛行¹。不仅供电²紧张，我国还是一个缺水的国家，因此，国家号召³节水节能，这是我们要做的当务之急⁴。这一期我们登⁵来自全国各地少先队员⁶节水节能的金点子⁷，这些金点子正是目前“节约中国”的生动体现。

“这个夏天真是热死了，我们楼里好几家都是开两个空调⁸，结果引起电表‘跳闸’⁹。为了省电，我们家展开了节电比赛¹⁰，我节电方法是：早上做作业，因为天气凉快，可以不开电扇¹¹，也不用开空调，晚上去游泳，非常凉快，直到睡觉的时候才开空调。妈妈把家里的电灯换成了节能灯。阿姨的方法更巧妙¹²，她晚上不开空调，只开电扇，而且用了定时开关，到一定的时间就会自动关掉。

“我们一定要养成随手关灯、关水龙头的好习惯，没事就不开灯，电视机看完了随手关掉。”

“礼品的包装都非常豪华¹³，这种浪费也是非常惊人的。我们应该大力提倡¹⁴购买包装简单的商品。”

“咱们要响应国家的号召，人人节约，建立¹⁵节约型社会。不但自己节约每一度电、每一滴水、每张纸、每粒米，还要动员家长也这么做，我爸在单位是总经理，我要让他动员员工上班时不要把办公室的灯都打开，谁用灯谁开灯。”

“国家应大力提倡不用一次性筷子、一次性¹⁶纸杯。”

“春夏秋时，晚上路灯要晚点开，早晨早点关。”

“大家要多乘公共汽车，少开私家车，这样可以节省汽油，还环保¹⁷。那么私家车干什么呢？可以用来周末、节假日全家出去郊游¹⁸，新加坡¹⁹就是这么做的。”

“不开空调，不吹电扇，手摇扇子²⁰，既可以欣赏²¹扇面上的古诗字画，也可以锻炼身体。”

“我建议课本循环使用²²，日本等好几个国家的学生课本都是循环使用，高年级用过的教材给低年级使用。咱们中国每年要是这样做的话，可以节省好几十亿资金²³呢，而且还可以少伐好多大树，这样既环保又节约。不是两全其美的事吗？”

中国少年儿童，2005年9月，有删改

Notes

1. 高温盛行	<i>gāowēn shèngxíng</i>	vague de chaleur
2. 供电	<i>gōng diàn</i>	approvisionnement en électricité
3. 号召	<i>hàozhào</i>	appeler à
4. 当务之急	<i>dāng wù zhī jí</i>	priorité du moment
5. 登	<i>dēng</i>	publier dans un journal
6. 少先队员	<i>shàoxiānduìyuán</i>	jeunes pionniers
7. 金点子	<i>jīn diǎnzi</i>	bonne idée
8. 空调	<i>kōngtiáo</i>	climatiseur
9. 跳闸	<i>tiào zhá</i>	disjoncter
10. 比赛	<i>bǐsài</i>	compétition
11. 电扇	<i>diànshàn</i>	ventilateur électrique
12. 巧妙	<i>qiǎomiào</i>	ingénieux
13. 豪华	<i>háohuá</i>	somptueux, luxueux
14. 提倡	<i>tíchàng</i>	préconiser
15. 建立	<i>jiànli</i>	édifier
16. 一次性	<i>yí cì xìng</i>	à usage unique
17. 环保	<i>huánbǎo</i>	protection de l'environnement
18. 郊游	<i>jiāoyóu</i>	excursion
19. 新加坡	<i>Xīnjiāpō</i>	Singapour
20. 摇扇子	<i>yáo shànzi</i>	agiter un éventail
21. 欣赏	<i>xīnshǎng</i>	apprécier, prendre plaisir à
22. 循环使用	<i>xúnhuán shǐyòng</i>	remettre en circulation (les manuels)
23. 资金	<i>zījīn</i>	fonds, capitaux
24. 节约型社会	<i>jiéyúxíng shèhuì</i>	une société économe

Répondez en chinois aux questions suivantes :

1. 根据这篇文章孩子们开展“建立节约型社会”活动有什么作用和影响？这篇文章发表于中国少年队的机关报¹又说明什么？(200字)
2. 节约怎么可以“创造财富”？中国刚走上市场经济的道路，享受²到消费社会³快乐，但是同时又要面对什么样的矛盾？请你说说你自己的看法？(200字)

1. 少年队的机关报 *shàoniánduìde jīguānbào* l'organe officiel des Pionniers
2. 享受 *xiǎngshòu* jouir de, profiter de
3. 消费社会 *xiāofèi shèhuì* la société de consommation

D A N O I S

EXPRESSION ECRITE

Æresdrab – også i dansk variant.

I forbindelse med et såkaldt æresdrab forklarede en muslimsk kvinde i tv, at det er en relativt sjælden forbrydelse, som ikke er legitimeret i religionen, men som forekommer, når mænd taber kontrollen over familiens kvindekøn. Den kontrol, som mænd historisk, juridisk, religiøst og kulturelt har haft ret og pligt til at udøve over kvinder. I Danmark gyser vi med rette over disse fremmede kulturer, hvor mænd kan finde på at ombringe deres egne børn. Vi gyser derimod mærkeligt nok ikke nær så meget, når danske mænd ombringer deres egne børn (og koner), fordi de taber kontrol over kvindekønnet – typisk i forbindelse med skilsmisser. Mit ærinde er ikke at undskylde hverken den ene eller den anden form for ”æresdrab”, men at foreslå, at vi fokuserer på de kulturelle ligheder frem for på de kulturelle forskelle for derved bedre at kunne bekæmpe disse gyselige forbrydelser mod kvinder og børn. Det er nemlig oplagt, at forbrydelserne mod kvinder og børn har grobund i den samme verdensomspændende patriarkalske kultur. En kultur, som vi må forstå og genkende for at imødegå den. Vold mod kvinder er ifølge Verdenssundhedsorganisationen WHO – et af de største sundhedsproblemer i verden. Volden medfører større sygelighed og dødelighed for kvinder end malaria, trafikulykker og krig. Det er kendetegnende for volden, at den ofte udøves af nærtstående personer. Det er også kendetegnende, at den går på tværs af landegrænser og etniske, sociale og kulturelle forskelle. I Danmark har vi lige for tiden valgt at fokusere voldsomt på vold mod kvinder, når det foregår hos etniske mindretal, og et ”æresdrab” på en kvinde udløser et sandt mediehyperi. Helt anderledes stille går det for sig i medierne, når danske kvinder og børn dræbes af krænkede danske mænd. Så råber ingen op om middelaldertilstande og primitiv dansk kultur. Det fælles historiske gods er mandskulturer, som juridisk, religiøst, socialt og kulturelt har givet mænd kontrol over kvinder . Og legitimeret mænds vold mod kvinder og børn. Det er således kun godt og vel hundrede år siden (1899), at danske kvinder fik personlig myndighed. Det er mindre end hundrede år siden, at danske kvinder fik politiske borgerrettigheder. Og først i 1922 fik gifte danske kvinder del i forældremyndigheden over deres børn. Vi venter stadig på ligelønnen, og ud af 98 borgmestre i de nye kommuner er de 91 mænd – i 2007. Det fælles historiske gods er, at kvinder og børn har været at betragte som mænds ejendom, og at mænd har haft ret og pligt til at udøve myndighed over dem. Retshistorien skildrer eksempelvis, hvordan voldtægt har været opfattet som ”skade på anden mands ejendom” og derfor måtte kompenseres over for den skadelidte mand, offerets far eller ægtemand. Sådan er sædvaneretten stadig i adskillige lande i det sydlige Afrika, hvor jeg har haft lejlighed til at studere retsvæsenet. I den forbindelse blev jeg i øvrigt også slået af forundring over lighederne frem for forskellene i de forskellige ender af verden. Vi danskere synes selv, at vi har udviklet os vældig meget i retning af kønnenes ligestilling, og det er ikke helt forkert, selv om der stadig er meget at komme efter. Alligevel forekommer det nu og da, at danske mænd finder det så ubærligt at tabe kontrol over deres kvinder og børn, at de må dræbe – ligesom mænd med anden kulturel baggrund kan finde det tilsvarende ubærligt at tabe kontrol over ”deres” kvinder. Æresdrab og familietragedier er samme type forbrydelser. Men frem for ensidigt at rette det fordømmende skyts mod de etniske mindretal, som har nok at slås med i forvejen, vil jeg foreslå, at vi sætter os for at imødegå deres og vores fælles patriarkalske kultur, som er forbrydelseernes grobund. I en verden, hvor det ikke er naturligt, at mænd kontrollerer kvinder, vil der heller ikke være nogen mænd, som mister deres ære, når de taber kontrollen.

Gretelise Holm. POLITIKEN. 20.1.07

DANOIS : Répondre en **Danois** aux questions ci-dessous :
(200 mots environ pour chaque question).

1. Hvad er ifølge journalisten grunden til de aktuelle « æresdrab » ?
2. Er du enig med hende i, at det er rigtigere at fokusere på ligheder end på forskelle ?

GREC MODERNE

EXPRESSION ECRITE

Όσα δεν λύνει η αγορά

Τώρα, με εξαίρεση την Κίνα (κατά ένα μέρος) και την Κούβα (προσωρινά;), φαίνεται οικουμενική η αποδοχή των κανόνων της λεγόμενης «οικονομίας της αγοράς» — άλλοτε ο λόγος ήταν για καπιταλιστική ή φιλελεύθερη οικονομία. Αυτό θα πει ότι κατ' αρχήν η ζήτηση και η σχέση της προς την προσφορά καθορίζουν τις τιμές των προϊόντων (και των υπηρεσιών και των ακινήτων) και την παραγωγή τους. Μακριά, λοιπόν, από την κρατική ιδιοκτησία, από τον κρατικό προγραμματισμό της παραγωγής και από τον κρατικό καθορισμό των τιμών. Άλλωστε, μετά την κατάρρευση, κυρίως από οικονομικά αίτια, του λεγόμενου πραγματικού σοσιαλισμού αυτά όλα έχουν ανεπανόρθωτα δυσφημισθεί. Στις μέρες μας μάλιστα, η αγορά έχει σπάσει τα εθνικά και τα περιφερειακά σύνορά της, παίρνοντας τις διαστάσεις που της δίνει η παγκοσμιοποίηση.

Εκείνο που μένει αδιευκρίνιστο είναι ως πού μπορεί και πρέπει να φθάνει η ισχύς των νόμων της αγοράς και από πού γίνεται αναγκαία η ρυθμιστική παρέμβαση του κράτους. Ότι η παρέμβαση αυτή έτσι κι αλλιώς δεν μπορεί ποτέ να εκλείψει τελείως, προκύπτει από το γεγονός ότι η αγορά κινείται μέσα στα νομικά πλαίσια και πάνω στις υποδομές που φτιάχνει το κράτος. Αυτό ρυθμίζει τους κανόνες της ιδιοκτησίας, των συναλλαγών, του εμπορίου. Και αυτό παρέχει τους δρόμους, την παιδεία, την ασφάλεια. Για πολλούς, εκεί πρέπει να σταματάει ο ρόλος του, για άλλους όμως αυτός ο περιορισμός του κράτους αφήνει άλυτα κρίσιμα προβλήματα που δεν μπορούν να λυθούν με τους κανόνες της αγοράς.

Άλυτο μένει, πρώτα και κύρια, το πρόβλημα κάποιας στοιχειώδους κοινωνικής δικαιοσύνης, αν όχι με την έννοια κάποιας ισότητας; πάντως με την έννοια της εξασφάλισης ενός ελάχιστου ορίου αξιοπρεπούς διαβίωσης σε όλους τους πολίτες. Η εξασφάλιση αυτή περιέχεται στα λειτουργικά καθήκοντα του κράτους όπως η ασφάλεια ή το οδικό δίκτυο. Η αγορά είναι σκληρή προς τους αδύνατους, και ευνοϊκή προς τους δυνατούς, εκείνους που έχουν το μεγαλύτερο κεφάλαιο εκκίνησης ή, έστω, τα περισσότερα προσωπικά προσόντα — ενώ όλοι πρέπει να μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς.

Και λέγεται με ότι η αγορά ωφελεί τους πάντες γιατί αυξάνει την παραγωγή και όσο μεγαλώνει η πίτα τόσο μεγαλώνει και του καθενός το κομμάτι, αλλά αυτό δεν επιβεβαιώνεται εμπειρικά. Άλλωστε, τι θα πει να μεγαλώνει το κομμάτι του καθενός. Αντίστοιχα αυξάνουν και οι απαιτήσεις της αξιοπρεπούς διαβίωσης — καταστάσεις που παλαιότερα θεωρούνταν ανεκτές, τώρα βρίσκονται ολοφάνερα κάτω από τα ανεκτά όρια, ακριβώς γιατί ανεβαίνει το γενικό επίπεδο της διαβίωσης. Και το άνοιγμα της ψαλίδας γίνεται ακόμη μεγαλύτερο αν συγκρίνουμε τις βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες με αυτές που παλαιότερα ονομάζονταν υπανάπτυκτες και τώρα, κομψότερα, λέγονται «αναπτυσσόμενες».

Κανείς δεν αμφισβητεί την ανάγκη κρατικών (και διεθνών) παρεμβάσεων για την αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης που βάζει σε κίνδυνο η λειτουργία των κανόνων της αγοράς, ούτε οι πιο ακραίοι νεοφιλελεύθεροι. Το ερώτημα είναι πόσο βαθιά θα είναι αυτή η παρέμβαση, αν θα αποτελεί την εξαίρεση ή τον κανόνα.

Αλλά και άλλα προβλήματα μένουν άλυτα από αυτά που υποτίθεται ότι λύνονται με τη λειτουργία των κανόνων της αγοράς. Έτσι, οι κανόνες αυτοί ανεπαρκέστατα εξασφαλίζουν την ποιότητα. Κανονικά, οι κανόνες της αγοράς θα έπρεπε να οδηγήσουν στο κλείσιμο των επιχειρήσεων που προσφέρουν κακά προϊόντα (ή κακές υπηρεσίες) ή έστω στον εξαναγκασμό τους να βελτιώσουν τα

προϊόντα τους, καθώς οι προτιμήσεις της αγοράς θα στρέφονταν στις καλύτερες. Πώς, όμως, και πότε θα γίνουν οι αναγκαίες συγκρίσεις; Πόσοι θα πρέπει να εξαπατηθούν αγοράζοντας προϊόντα κακά, κάτω από ένα όριο ασφάλειας, μέχρι να μπορέσουν να εκτιμήσουν την κατάσταση; Τουλάχιστον για προϊόντα προδήλως ακατάλληλα ή επικίνδυνα δεν θα έπρεπε κάποια κρατική υπηρεσία να κάνει τους αναγκαίους ελέγχους πριν τα προϊόντα αυτά προκαλέσουν ζημιές με την επικινδυνότητά τους;

Μπορεί οι τιμές να ελέγχονται από τον αγοραστή ευκολότερα, γιατί αρκεί μεν σύγκριση αλλά και πάλι, πόσο εύκολο είναι για τον καταναλωτή να κάνει αυτές τις συγκρίσεις; Ανέκδοτο έγιναν οι ιστορίες των αυτοκινητιστών που περιφέρονταν ανά την Αθήνα και την Αττική για να βρουν τη φθηνότερη βενζίνη. Αλλά και πέρα από τον παράγοντα χρόνο (που και αυτός είναι χρήμα) και πέρα από τον παράγοντα των μετακινήσεων, συχνά η σύγκριση γίνεται δύσκολη από ένα παιχνίδι εντυπώσεων που η εμπορευόμενοι ξέρουν να παίζουν πολύ καλά (ένα προϊόν ευρείας κατανάλωσης φθηνότερο από τον μέσο όρο μπορεί να συγκαλύψει πολλά ακριβότερα — μια νησίδα ζημιάς για τον πωλητή σε έναν ωκεανό κερδών). Αυτά δικαιολογούν την πιο συχνή αλλά και πιο ακραία επέμβαση στη λειτουργία των κανόνων της αγοράς, τις διατιμήσεις και τους αγορανομικούς ελέγχους.

Άλλωστε, η ελευθερία καθορισμού των τιμών, που είναι θεμέλιο του συστήματος της αγοράς, υπονομεύεται από ένα σαράκι που την τρώει από μέσα: μέσα στην ελευθερία της αγοράς βρίσκεται και η ελευθερία κατάρτισης κάθε λογής συμβάσεων, ακόμη και συμβάσεων ανάμεσα στους εμπορευομένους που έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της ελευθερίας της αγοράς. Έτσι, δημιουργούνται μονοπωλιακές καταστάσεις που επιτρέπουν τιμές υψηλότερες από εκείνες που θα προέκυπταν αν ο ανταγωνισμός παρέμενε ελεύθερος.

Γεώργιου ΚΟΥΜΑΝΤΟΥ, «Τρίτη Γνώμη», *Η Καθημερινή*, 7 Ιανουαρίου 2007
(745 mots)

Répondre en grec moderne aux questions ci-dessous (200 mots environ pour chaque question) :

1. Ποια επιχειρήματα αναφέρονται από τον συγγραφέα υπέρ και κατά της αυστηρής εφαρμογής των κανόνων της αγοράς;
2. Συμφωνείτε με την άποψη σύμφωνα με την οποία ο κρατικός καθορισμός των τιμών «έχει επανόρθωτα δυσφημισθεί»; Να εξηγήσετε τη θέση σας.

HEBREU

Lire soigneusement le texte ci-dessous :

כלא (prison) הוא לא הפיתרון

כדי להילחם באלימות (violence), יש לראות בה בעיה חברתית – ולא להסתפק בהגנה על הקורבן (victime).

מפגש עם אלימות הוא דבר רגיל בכל שעות היממה – ברחוב, בבית-הספר, בעבודה ולפעמים אף במקום השמור ביותר, בבית. חלק קטן מאיתנו נפגש עם הרוע (mal) רק באמצעות הכתבות אודות קורבנות מסכנים שנפגעו מאדם מזדמן, חבר לספסל הלימודים, נהג עצבני שירד מהמכונית כדי "לחנך" נהג אחר או בן משפחה. התגובה הראשונה לרוע המופנה כלפינו היא הניסיון להרחיק אותו כמה שאפשר. כך פועלת גם החברה – היא מנסה להרחיק את הפוגע דרך סנקציות נגדו, שהקשה שבהן היא : תקופות מאחורי סורג ובריח (derrière les barreaux).

החברה לא מבדילה בין מעשה הפגיעה לבין האדם הפוגע; היא מתייחסת בבוז (mépris) ובשנאה לאותם אנשים ומבקשת להעניש אותם ולנקום בהם (se venger). בתי הכלא עמוסים בעבריינים (délinquants) האלימים, כשהוא אמצעי לגיטימי ולעתים הכרחי להתמודדו (lutte) עם התנהגות הרסנית (déstructrice), המאיימת עלינו כפרטים וכחברה בריאה ובטוחה. אך האם מדובר באמצעי יעיל לטווח הארוך (à long terme) להתמודדות עם בעיית האלימות? לא אחת שבים אותם עבריינים אחר כליאתם לסביבתם הטבעית : האב או האם המכים חוזרים לילדיהם, הנער האלים חוזר לשכונת מגוריו, הגבר המתעלל – לבת זוגו או לזוגיות חדשה, שבתוכה תחזור האלימות שוב. מעגל האיבה (hostilité) והאימה (peur) לא ייעצר, עד להרחקה הבאה.

בבתי הסוהר, במרכזים למניעת אלימות ובכל גוף שעוסק בכך, מחוייבים העובדים הסוציאליים (assistantes sociales) להפריד בין מעשה הפגיעה, שאותו בהחלט יש להוקיע (blamer), לבין האדם הפוגע. אנו מחוייבים לראות מבעד לרוע על מנת לנסות ולהביא את השינוי; להתקרב ולהבין את מה שעומד מתחת להתנהגות האלימה וההרסנית, למנוע את הישנותה (répétition) – ובכך להגן על קורבנותיה.

במפגשים שבהם מתאפשר דיאלוג משמעותי עם הפוגע הרוצה להשתנות, אנו פוגשים לא אחת באנשים עם בעיות רבות בחייהם – יש מי שנעזב על ידי המשפחה, עזב בגיל צעיר מאוד את בית-הספר, יצא ממעגל העבודה או ממסגרות שונות בהן ניסה להשתלב (s'intégrer). אנו נתקלים במצוקה (détresse) גדולה של הפוגעים, בחוסר אונים ובכאב גדול החבויים עמוק-עמוק מבעד להגנות, הכעסים ותחושת החריגות, שפותחו לאורך השנים. במהלך ההליך הטיפולי, אפשר להרגיש בחרטה (regret) ובכאב האמיתי של התוקף על ההרס שגרם לאחרים, כשפעמים רבות הקורבנות הם האנשים הקרובים ביותר אליו - בני זוג, הורים וילדים. במקרים רבים אנו נתקלים בהכרת תודה מצד התוקף על כך שאפשרנו לו להיזכר ולדעת שהטוב קיים בתוכו, ויש באפשרותו לקחת אחריות על חייו, להיטיב עם האחרים ולא רק לזרוע הרס ולהשליך את הרוע מתוכו אל זולתו.

השינוי שלו אנו מחכים אינו יכול להתרחש רק באמצעות העובדים הסוציאליים. התערבותם היא מקומית ומוגבלת ביכולתה להשפיע על מעגלים נרחבים יותר של התוקף – המשפחה ההרוסה, הסביבה העבריינית, בית-הספר שהוציא אותו, היעדר עבודה, מצוקת דיור וכדומה. על המדינה להכיר בבעיית האלימות כבעיה חברתית ובצורך בטיפול בתחום זה לא רק באמצעות ההגנה על הקורבן, על ידי הרחקת הפוגע, אלא גם באמצעות הטיפול בפוגע עצמו. המערכות הסוציאליות והחינוך השונות חייבות לחבור יחד ולהשקיע (investir) מאמצים כלכליים ואנושיים, כדי שהעזרה תהיה ברמה האישית, המשפחתית והקהילתית. הרגשת רווחה, סיפוק ויכולת היא המפתח לשינוי; היא הבסיס לצמצום האלימות או כל התנהגות פוגעת אחרת, ולהגברת תחושת הביטחון האישית והחברתית.

יש לנו מחויבות (obligation) לראות את האלימות כבעיה חברתית, ולא רק אישית של הפוגע. את האלימות יש להבין כסימפטום למצוקה אישית וחברתית, ולא רק להתעסק עם התוצאה, כלומר : הרוע המופנה כלפי החברה והפרטים בה. האם יש סיכוי שנוכל כחברה לראות גם מעבר לרוע? האם נוכל לראות במעשה הפגיעה סימפטום לבעיה אישית וחברתית עמוקה יותר?

האם נוכל להרשות לעצמנו לראות בפוגע אדם הזקוק לעזרה, ולעשות הכול כדי לשנות אותו ואת התנהגותו כדי שיפסיק לפגוע בחברה וישנה את הדרך ההרסנית שבה הוא בחר ?

איילה זלצמן, עובדת סוציאלית
מתוך ידיעות אחרונות <http://www.ynet.co.il>

576 mots

HEBREU : Répondre en **HEBREU** aux questions ci-dessous :
(200 mots environ pour chaque question)

1. כיצד מסבירה המחברת את הבעיה החברתית של האלימות ?
2. איך, לפי דעתך, אפשר להילחם בצורות השונות של האלימות ?

JAPONAIS

EXPRESSION ECRITE

三十歳前後の頃、アメリカの大学で三年間ほど教えていました。以心伝心、長幼、義理、などがものを言う日本に比べ、論理の応酬だけで物事が決まってしまうアメリカの社会が、とても爽快に思えました。向こうでは誰もが、物事の決め方はそれ以外にないと信じているので、議論に負けても勝っても、根に持つようなことはありません。人種のるつぼと言われるアメリカでは、国家を統一するには、すべての人種に共通のもの、論理に従うしかないのです。

私は、帰国後もアメリカ流を通しました。教授会などでは自分の意見を強く主張し、反対意見に容赦ない批判を加えました。数年間は、アメリカかぶれだったのですが、次第に論理だけでは物事は片付かない、論理的に正しいということは、さほどのことでもない、と考えるようになりました。数学者のはしくれである私が、論理の力を疑うようになったのです。そして、「情緒」とか「形」というものの意義を考えるようになりました。

そんな頃、四十代前半でしたが、イギリスのケンブリッジ大学で一年ほど暮らすことになりました。そこの人々は、ディナーをニュートンの頃と同じ部屋で、同じように黒いマントをまとって薄暗いロウソクのもとで食べることに喜びを見出すほど伝統を重んじていました。論理を強く主張する人は煙たがられていました。同じアングロサクソンとは言っても、アメリカとはまったく違う国柄だったのです。そこでは論理などより、慣習や伝統、個人的には誠実さやユーモアの方が重んじられていました。改革に情熱を燃やす人もいましたが、紳士たちはそのような人を「ユーモアに欠けた人」と遠回しに評したりします。

「国家の品格」新潮新書
藤原正彦 2006

Le nombre de mots : 685

Vocabulaire :

以心伝心 (いしんでんしん) : communication tacite

長幼 (ちょうよう) : priorité de l'âge

義理 (ぎり) : obligation, devoir
論理 (ろんり) : logique
応酬 (おうしゅう) : réplique
爽快 (そうかい) : frais
容赦ない (ようしゃ) : impitoyable
批判 (ひはん) : critique
情緒 (じょうちょ) : sentiment
国柄 (くにがら) : caractère national
慣習 (かんしゅう) : coutume
伝統 (でんとう) : tradition
誠実さ (せいじつ) : sincérité
改革 (かいかく) : réforme
情熱 (じょうねつ) : passion

Répondre aux questions suivantes en japonais:

Question 1. 著者 (ちよしゃ) のアメリカ流の論理に対する考え方はどう変わりましたか? (200 caractères)

Question 2. あなたはアメリカ流の論理の力についてどう思いますか? 考えをのべなさい。(200 caractères)

Kilometers aan ongebruikte kabel

Door internethype loopt Europa weinig risico op telecomcrisis zoals in Azië

Dankzij de internethype liggen de grond en de oceanen vol met glasvezelkabel¹ voor internet en vaste telefonie. Maar naar Azië lopen minder verbindingen. Daar zijn maar een paar breuken nodig voor een continent-brede crisis.

Door onze redacteur Elske Schouten

Rotterdam, 30 dec. Nu het internet in Azië langzaam weer op gang komt, rijst de vraag of lokale telecommatachappijen moeten investeren in meer reservekabels. De volgende keer dat er een glasvezelkabel breekt, zou dan wellicht niet de telecommunicatie in heel Azië platliggen. Maar telecombedrijven als het Taiwanese Chunghwa Telecom hebben al aangegeven dat niet van plan te zijn. Een situatie als deze valt volgens hen maar eens in de 100 jaar te verwachten. En hoe lastig zo'n gigantische telecomcrisis ook is: het voorkomen ervan is de gigantische investering niet waard.

Want lastig is het. Door een aardbeving afgelopen dinsdag in het zuiden van Taiwan, braken naar schatting acht onderzeese glasvezelkabels. Die geleiden een groot deel van het internet- en telefoonverkeer tussen de verschillende Aziatische landen en de Verenigde Staten. Door het wegvallen van de kabels was de netwerkcapaciteit in Azië nog maar een fractie van wat het gewoonlijk is. Met als gevolg: telefoons die het niet doen, traag internet of websites die niet kunnen worden opgevraagd. In heel Azië.

Dat één aardbeving zo'n grote storing heeft kunnen veroorzaken, komt doordat sinds een jaar of tien zowel internet- als telefoondiensten worden doorgegeven over glasvezelkabels met een grote capaciteit. Eind jaren negentig legden telecombedrijven enorme hoeveelheden kabel neer. Ook in de oceaan. Duizenden kilometers dikke glasvezelkabels liggen op de bodem, tot wel acht kilometer diepte, om de continenten met elkaar te verbinden.

De kosten waren gigantisch. Erop vertrouwend dat de toekomstige vraag naar netwerkcapaciteit oneindig zou zijn, stopten telecombedrijven miljarden euro's aan kabel in de grond. Het bleek een misrekening. Tijdens de dotcom-crisis kwamen glasvezelbedrijven – zoals KPNQwest, Worldcom en Alcatel – in grote problemen. In de Atlantische Oceaan liggen nog kilometers aan ongebruikte kabels, vertelt Simon Hania, technisch directeur bij internetprovider Xs4all. Volgens hem is de groothandelsprijs voor netwerkcapaciteit sinds 1995 met 99,8 procent gedaald: van 5.000 naar 10

¹ câble de fibre de verre

euro per eenheid (megabit/seconde/maand). Waardoor breedbandinternet² en internationaal (vast) bellen nu relatief goedkoop zijn.

De meeste kabel werd gelegd tussen Europa en de VS. Daar zat eind jaren negentig het geld, en bovendien was de Atlantische Oceaan korter om te overbruggen dan de Stille Oceaan. Pas later werd ook geïnvesteerd in kabels van Azië naar de VS. Nog steeds is de netwerkcapaciteit in Azië kleiner dan in het Westen, waardoor internet er over het algemeen langzamer is. Ook doordat de meeste opgevraagde informatie toch uit de VS komt.

Tussen Azië en Europa liggen nauwelijks snelle verbindingen. Internet- en telefoonverkeer van hier naar Azië gaat vaak via de VS. Maar nu de reparatie van de kabels nog weken kan duren, proberen telecombedrijven toch een deel van hun internetverkeer om te leiden via Europa. Ook wordt gebruik gemaakt van satellieten. Daardoor kunnen veel Aziaten inmiddels weer bellen en redelijk normaal internetten.

Dat door de aardbeving zoveel kabels tegelijk zijn gebroken, is een kwestie van pech. De beving vond plaats rond de plek waar verschillende onderzeese kabels in Taiwan aan land komen. Volgens Hania is voor de overgang van zee naar land dure apparatuur nodig en is het kosteneffectief om verschillende kabels op één plaats aan land te laten komen. In Nederland gebeurt dat onder meer in Noordwijk en Delfzijl.

Het risico dat hier een vergelijkbare telecomcrisis zou plaatsvinden is vrij klein, zegt Hania. Niet alleen komen hier nauwelijks aardbevingen voor, er zijn ook meer alternatieve verbindingen. Zo loopt er ook glasvezel langs spoorlijnen, richting Duitsland en Frankrijk. En daar gaan verbindingen via de kanaaltunnel naar het Verenigd Koninkrijk en van daar naar de VS. Bovendien, zegt Hania, als er hier een dergelijke natuurramp zou plaatsvinden, is internet vermoedelijk niet het eerste waar we ons druk over maken. Dat Nederland dan onder water komt te staan, is wellicht een groter probleem.

NRC-Handelsblad, 30 december 2006

672 MOTS

QUESTIONS / VRAGEN

1. Schrijf iets over het internationale net van glasvezelkabels voor telecommunicatie (200 woorden).
2. Wat is volgens u persoonlijk de toekomst van de globale telecommunicatie ? (200 woorden)

² réseau ADSL

NORVEGIEN

EXPRESSION ECRITE

Mål og mening

Det bor 235.450 innbyggere i Bergen. Mange bor i sentrum

Bergen er en levende by med et levende sentrum. Et unikt og sjarmerende sted. Mange mennesker bor i byen og bruker den aktivt. Dette særpreger Bergen. Å bevare det som gjør byen levende er derfor viktig. Balansen mellom bil og befolkning må ivaretas. Dette er til tider en vanskelig og utakknemlig oppgave. Ikke desto mindre er den nødvendig. Bergen skal være en by å bo i, en by å bruke, en by å ferdes i og en by å parkere i – for alle. Dette er Bergen Parkeringsselskaps hovedansvar.

3400 boligsonekort er utstedt til 2.730 boligsoneparkeringsplasser.

Det sier seg dermed selv. Plassene er verdifulle for beboerne i sentrum og skal ikke benyttes av andre. Et spennende sentrum er skapt av at folk lever der. Derfor er det viktig å gjøre det attraktivt å bo i Bergen by. Uten beboere mister sentrum sin sjel.

Bergen har 22.211 barn i grunnskolealder. Hver og en av dem er verdifull.

Barn skal kunne leke trygt. Også i byen. Bilen utfordrer barnas sikkerhet. At du parkerer fornuftig, betyr noe og angår andre – ikke bare oss i Bergen Parkeringsselskap.

Gatetun og bilfrie gater er barnevennlige områder – tiltenkt myke, små trafikanter. Det gir rom for lek når slike områder får bestå og bli respektert. Her har vi en viktig oppgave.

I Bergen kommune er det 91.648 personbiler.

I snitt kjører 84.276 biler til sentrum hver dag.

Sentrum er et utsatt område. På godt og vondt. Bergens befolkning bruker byen. Det er godt og nødvendig. Men med folk kommer biler. Mange biler. Da må noen ta ansvar og beholde roen. Ha den overordnede kontrollen. Kork og kaos er ingen tjent med.

Lyden av sirener er ubehagelig. Mest fordi man vet hva de bærer bud om. Noe akutt. Noe er viktig. Noe kan ikke vente. Utrykningskjøretøyene har livsviktige funksjoner. Når det haster er Bergens særegne strøk og eldre gater ikke lenger sjarmerende. Feilparkering kan i slike tilfeller få alvorlige konsekvenser. Parkeringsselskapet har her et stort ansvar.

Å forestille seg et sentrum uten butikker og restauranter er vanskelig. Butikker og restauranter uten varer likeså. Vare- og lastebiler må frem – raskt og greit. Ellers stopper sentrum. Også her gjør vi en jobb, og bidrar til å ivareta byens og næringslivets vitalitet.

Ca 90.000 personer tar bussen hver dag. For å komme frem.

En "svipptur" i butikken skal gå fort. Bussholdeplasser er rett ved – og tom.

Fristelser er stor, og bilen parkeres der passasjerer skal stige av og på bussen.

"Bare for 2 minutter". Lettvinte løsninger og travel parkering kan stjele tid – andres tid - og redusere trafikksikkerheten. Parkeringsselskapet har et viktig ansvar i disse tilfellene. Å "busse" er bra. Bergen er avhengig av at kollektivtransporten benyttes. Jobbtider er travle tider - også i trafikken. Byen har ikke kapasitet til å romme bilene dersom alle med arbeid i sentrum kjører privat.

Det er totalt sett 12.000 parkeringsplasser i Bergen by.

I teorien kjemper 7 personbiler om én plass.

Det er åpenbart underskudd på parkeringsplasser i sentrum. Når ulike behov skal tilfredsstilles oppstår oftest et problem. Et bilfritt sentrum er ideelt for fotgjengere. Bedre og flere parkeringsmuligheter er perfekt for billisten. De fleste av oss tilhører begge kategorier. Bergen Parkeringsselskap må gjøre avveininger i forhold til ulike behov og finne løsninger som kan møte alle trafikanter. Å gjøre alle til lags er som kjent ingen enkel sak.

Det utstedes 1200 parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

For noen er en ledig parkeringsplass viktigere enn for oss andre.

Å komme seg fra et sted til et annet kan være en stor utfordring. For noen. Parkeringsselskapet ivaretar parkeringsrettighetene til forflytningshemmede. For å redusere avstanden. For å gjøre hverdagen enklere.

24.555 parkeringsgebyr ble skrevet ut. Tro det eller ei – til felles beste.

Det kan virke meningsløst og irriterende. Provoserende og pirkete. En fristende liten feilparkering i et travelt lite øyeblikk får konsekvenser, og gjør både deg og dagen din sur. Ikke alltid utgjør din ureglementære parkering en fare for trafikksikkerheten. Bak "boten" ligger nødvendige lover og forskrifter – som må etterleves og som må være konstante. Også i trafikken bidrar faste rammer til å skape trygghet. Slik forhindrer vi kaos. Og uhell.

(694 mots))

Référence :

www.bergen.kommune.no/parkering/_ekstern/Mal_og_mening/mal_og_mening.html (Site du service de stationnement de la ville de Bergen, état au 21.2.2007)

Répondre en **NORVEGIEN** aux questions ci-dessous :

(environ 200 mots pour chaque réponse)

- 1) Synes du at biltrafikken er godt organisert i Bergen?
- 2) Hva mener du om tiltak som for eksempel bomavgifter ved innkjørselen til storbyer (f.eks. London) eller bilforbud i sentrum? Har du forslag til andre tiltak som kan senke forurensingen?

POLONAIS

EXPRESSION ECRITE

Z badań terenowych nad telewidzami

Telewizory w naszych mieszkaniach stały się widokiem powszednim, lecz ich obecność wciąż niektórych niepokoi. Krytycy telewizji często zarzucają jej alienowanie odbiorców: rzekomo ludzie, zamiast rozmawiać, oglądają telewizję. Niesłusznie. Programy telewizyjne funkcjonują o tyle tylko, o ile się o nich rozmawia, a telewizja dostarcza niespożytej liczby tematów naszym towarzyskim pogawędkom: o przebiegu ostatniego meczu piłki nożnej, perypetiach serialowych bohaterów, kolejnych nagraniach z ukrytych kamer i mikrofonów czy prognozie pogody na jutro.

Nawet samotne oglądanie jest czynnością społeczną. Znakomicie widać to na przykładzie popularnych programów informacyjnych. W wielu domach, które odwiedziłem, oglądanie "Wiadomości", "Faktów" czy "Wydarzeń" było rodzajem nowoczesnego rytuału, który - jak każdy rytuał - odsyłał ludzi do szerszego porządku społecznego. Chodziło tu nie tyle o konkretną wiedzę wynoszoną z przekazów, lecz o współwiedzę, wiedzę o tym, że inni w tym samym czasie dowiadują się tego, co my.

Telewizja dostarcza nam wspólnych doświadczeń - socjologowie zgadzają się z tym, że coraz więcej kształtujących nas bodźców otrzymujemy nie z bezpośredniego otoczenia, lecz za pomocą mediów. Ekran telewizora wnosi w bezpieczną przestrzeń domu często niepokojące, poruszające lub dalece odmienne od naszego codziennego doświadczenia relacje i opowieści. Tego rodzaju doświadczenia są znakiem nowych czasów, w których skończyła się tradycja i nie możemy już uznawać naszego sposobu życia za jedyny z możliwych.

Opery mydlane czy programy talk-show ze zwykłymi ludźmi są moralitetami tych nowych czasów: życiowe dylematy są w nich efektownie dramatyzowane, ale coraz rzadziej widz otrzymuje jasne rozstrzygnięcie. Jedna z moich rozmówczyń relacjonowała mi program "Rozmowy w toku": - *Dyskusja była na temat jednej osoby, która się zabiła, ale zdania były podzielone bardzo. I rzeczywiście, jak człowiek słucha tych wypowiedzi, to raz skłania się do tej, a raz do tej...* Inna mówiła: - *Oglądam program Drzyzgi – uczę się na czyichś błędach, żeby nie powtarzać tego samego w życiu.*

Telewizja nie jest systemem bezwzględnej manipulacji, jak chcieliby krytycy, w której z jednej strony są wszechpotężni nadawcy, a z drugiej, podatne na wpływ masy telewidzów. Manipulacji w telewizji nie brakuje, ale jej oglądanie jest raczej twórczym i często krytycznym wkomponowywaniem telewizyjnych treści w realia życia codziennego każdego z widzów; zawłaszczaniem, a nie asymilowaniem. Rozmawiałem z mężczyzną po udarze mózgu, który wraz z matką oglądał programy popularnonaukowe o działaniu układu nerwowego. - *Syn ma problemy z mózgiem – mówiła kobieta - więc łapiemy z telewizji każdą nowość.*

Rutyną oglądania jest odnoszenie telewizyjnych treści do swojej sytuacji, oczekiwań i postaw. Co innego znaczyła dla widzów "Dynastia" w latach 80 w USA, gdzie celebrowała rozbuchany konsumeryzm i ideologię administracji Reagana, co innego w

Polsce, gdzie oferowała wyrazisty kod estetyczny "kapitalistycznego raj", który miał (jak się wtedy wydawało) dopiero nadejść.

Dla moich rozmówców bardzo ważne było wyjaśnienie mi swojego stosunku do telewizyjnego prawdopodobieństwa. Było to zwłaszcza istotne dla kobiet oglądających seriale - jak choćby popularny serial "Moda na sukces", którego akcja rozgrywa się w środowisku pięknych i bogatych kreatorów mody. Jak wytłumaczyć zaangażowanie w opowieść tak odległą od jakichkolwiek realiów życia jej widowni? Na pewno nie da się tego zrobić używając tradycyjnej koncepcji realizmu. Chodzi tu raczej o specyficzny realizm emocjonalny: nie podobieństwo realiów, a podobieństwo uczuć. *Ostatecznie* - mówiły mi moje rozmówczynie - *i tu, i tu jest choroba dziecka, zdrada, samotność; co z tego, że w Los Angeles...* - Realizm emocjonalny pozwala zawiesić niewiarę w realia historii i skupić się na odnajdywaniu podobieństwa uczuć.

Jest jednak nie tylko telewizja, ale i telewizory. Do czego służy telewizor? W domach moich rozmówców był on często dźwiękowym tłem, rodzajem neutralnego szumu, który włączało się odruchowo. W towarzystwie włączonego telewizora się sypia, rozwiązuje krzyżówki, robi na drutach, gotuje, je...

Telewizor jest gadżetem, który w dość niewielkich polskich mieszkaniach pozwala porządkować przestrzeń: raz ktoś usiądzie przed nim i jest tak, jakby mówił: "nie przeszkadzać" albo "zostaw mnie w spokoju". Innym razem popularny program telewizyjny zbierze przed ekranem całą rodzinę: zimny blask monitora jako domowe ognisko?

Telewizor porządkuje też czas: kiedyś dzieci kładło się spać po "Dobranocce", i dziś wiemy, do kogo nie dzwonić w porze "Wiadomości". Odwiedziłem dom na wsi, w którym pora serialu "M jak miłość" stanowiła wyrazistą granicę między czasem pracy a czasem odpoczynku.

Mimo coraz ostrzejszej konkurencji ze strony technologicznych nowinek, telewizja wciąż trzyma się mocno.

661 mots

Mateusz Halawa
Polityka nr 45, 11 XI 2006
(version imprimée)

**POLONAIS : Répondre en polonais aux questions ci-dessous :
(200 mots environ pour chaque question)**

1. Powołując się na artykuł socjologa Mateusza Halawy, proszę określić, jakie funkcje pełni telewizja w polskich domach .
2. Proszę określić swoje stanowisko wobec telewizji

EXPRESSION ECRITE

SUEDOIS

Lire soigneusement le texte ci-dessous:

Tidningskoncernen Metro är Sveriges nästa exportsuccé.

Gratistidningen Metro fyller tio år den 13 februari och det här är tänkt att bli en hyllningsartikel till Pelle Törnberg, Metro International.

Hur ska vi då börja?

Kanske med lite kalla siffror:

Varje dag trycks 6,2 miljoner ex av Metro i 45 tryckerier och körs ut av 450 lastbilar till 1.800 tidningsutdelare och 1.100 tidningsställ.

Vidare: tidningen ges ut i 17 länder i 45 editioner i 63 städer.

Metro startade i ett par nya städer förra veckan.

Slutligen: Metro består av 400 journalister och 600 säljare.

Till skillnad från den dominerande uppfattningen produceras faktiskt 50 procent av innehållet av Metros journalister (i Sverige är siffran 80 procent).

- Vi har fler journalister än CNN, säger Pelle Törnberg stolt.

Metro har för övrigt just inlett ett redaktionellt samarbete med just CNN och BBC World, som ger Metro rätt att publicera material från två av världens ledande nyhetsorganisationer.

Över huvud taget är Törnberg angelägen om att framhäva Metros journalistiska ambitioner. Eftersom det alltid blir häftiga debatter i de etablerade medierna när Metro ska lanseras på en ny marknad, så vill Törnberg tona ner Metros roll.

Metro, tidningsvärldens eget McDonald's och Sveriges tredje exportsuccé efter Ikea och H&M, är uppbyggt enligt ett modultänkande. Det behövs cirka 40 personer för att dra i gång verksamheten, som ska vara lönsam efter tre år för att inte läggas ner.

Metros huvudkontor ligger i Mayfair i London, vilket låter flottare än vad det är. Nu höjs kontorshyrorna i London igen och Metro tar sitt pick och pack och flyttar ut en bit mot Heathrow och lägre hyror. Sparsamhet är en dygd.

Mannen själv, vad finns att säga om honom?

Pelle Törnberg är 48 år. Han har genom åren hållit en förvånansvärt låg profil, trots att han befunnit sig i medicirkusens innersta manège.

Med sin bakgrund från tv-industrin hämtar Törnberg sina referenser från tv-kanalerna CNN, Fox, MTV och Eurosport.

Bland Metros största annonsörer är Dell, Vodafone, Mitsubishi och McDonald's. Men även H & M, Ikea har upptäckt att Metro är ett kostnadseffektivt sätt att nå yngre läsare i Europa.

Vem är den okända hjälten i Metrosagan?

- Det är HC Ejemyr, tidningens första vd. Alla kan komma på en bra idé, men allt hänger på genomförandet. HC kapade till en början åt sig alla chefsposter på Metro och sedan körde han. Det är precis så man skapar stora bolag.

Vad är viktigast i Metros framgång: innehåll, form, distribution eller pris?

- Inte priset i alla fall. Kombinationen av de övriga tre tillsammans med genomförandet. Vad man lätt glömmer bort är alla städer som vi valt att inte starta i. Vi har undersökt marknaden och förhandlat i sju år i Moskva, utan att ännu ha bestämt oss för att köra.

Var har ni mött starkast motstånd?

- I Sverige lyckades Bonniers och Schibsted stoppa vår helgtidning genom att få politikerna att ändra på reglerna för det statliga stödet till samdistributionen.

- Men hårdast motstånd har det varit i Frankrike, där våra utdelare blev misshandlade - jag fick skicka tio personer till sjukhus - och våra lastbilar förstörda. Vår vd, ekonomichef och distributionschef arresterades och kläddes av nakna, utan att det ledde till åtal. I början fick vi trycka tidningen i Luxemburg och smuggla in den i Frankrike.

Hur bär ni er åt för att analysera en ny marknad?

- Vi lägger ner enormt mycket tid och kraft på att ta reda på vilka som är våra vänner och fiender. Det finns alltid de som vill bli våra partner, men ofta är det som att betala någon för sitt eget självmord.

Kommer både Svenskan och DN att ha överlevt om fem år?

- Nej, det tror jag kan bli svårt. Problemet för Svenskan och DN är att vår journalistiska kvalitet hela tiden höjs, medan de tvingas att spara. (629 mots)

Utdrag ur Bernt Hermeles intervju, DN den 9 februari 2005

SUEDOIS: Répondre en SUEDOIS aux questions ci-dessous:

(200 mots environ pour chaque question)

1) I vilken situation befinner sig gratistidningen Metro idag?

2) Hur kan man förklara Metros framgång och vad tycker du om tidningens strategi?

TCHEQUE

EXPRESSION ECRITE

Lire soigneusement le texte ci-dessous :

Milan Kundera: Spisovatel, který se skrývá

Už dvakrát sahal na Nobelovu cenu za literaturu. Milan Kundera, český, dnes v Paříži žijící a francouzsky píšící autor. Jeden z největších, které jsme kdy měli. A přece je v Česku jen málo připomínán. Sám autor je tomu rád. To poslední, po čem touží, je publicita.

"Narodil jsem se prvního apríla. To má svůj metafyzický význam," prohlásil kdysi Milan Kundera. Jak se ještě ukáže, nešlo o bonmot, ale o hlubokou pravdu. Milanův otec, muzikolog a později rektor Janáčkovy akademie múzických umění Ludvík Kundera, byl obdivuhodný vzdělanec a vynikající pedagog. Jako školák a student měl Milan Kundera k dispozici otcovu knihovnu, nabitou tím nejlepším, co daly evropské humanitní vědy i krásná literatura. S tímto zázemím získal ty nejlepší předpoklady pro uměleckou i akademickou dráhu.

Domácí literární hvězdou se Milan Kundera stal hned svou prvotinou – básnickou sbírkou *Člověk zahrada širá* (1953). Skutečný obrovský úspěch přišel v roce 1967. Román *Žert* patří do zlatého fondu české prózy. Kundera byl navíc výjimečný tím, že současně proslul jako literární teoretik a pedagog. Popřel tak rozšířený předsudek, že velcí teoretici a kritikové bývají zpravidla podprůměrnými spisovateli a naopak. Přednášel světovou literaturu na FAMU. Jeho žáci se shodují na jednom: byl to vynikající učitel, systematik, který pro ně hodně udělal. Kladl jim na srdce, aby do třiceti let přečetli celou bibli a aby se naučili nějaký cizí jazyk. V době, která neznala pojem kurzy tvůrčího psaní, nosil na své semináře díla evropských klasiků. Vybraný student přečetl nahlas dvě tři stránky, Milan Kundera poté rozebral vypravěčskou techniku spisovatele, stavbu jeho vět a kompozici odstavců, a nakonec žáky vyzval, aby jako domácí úkol rozvinuli náznak příběhu, který vyslechli, a to výrazovými prostředky jeho autora. Stejnou pověst si vydobyl i o dvacet let později na Vysoké škole sociálních věd v Paříži. "Byl to skvělý pedagog, vtipný a vždy pečlivě připravený," vzpomíná jedna z jeho studentek. "Po hodině se chodilo do kavárny, kde se nevázaně diskutovalo o knihách. Všichni jeho studenti ho zbožňovali."

Za normalizace přišel Milan Kundera v ČSSR o možnost obživy. Žil z honorářů za překlady svých knih. V roce 1975 mu režim na přímlovu Françoise Mitteranda umožnil, aby i se ženou odjel do Rennes a působil na tamní univerzitě jako hostující profesor slovanských literatur. Pokračování bylo obvyklé: v roce 1979 byl zbaven československého občanství. Francouzské získal o dva roky později. Disidenti ve staré vlasti zřejmě předpokládali, že se stane jejich zahraničním spolubojovníkem proti establishmentu. Milana Kunderu však tou dobou zajímalo už jen jediné: jeho vlastní románová tvorba. V roce 1986 vyšlo *L'Art du roman – Umění románu*, první kniha, kterou Kundera napsal francouzsky. Současně se prohlásil za francouzského spisovatele. Spoustu lidí tak urazil. Odrodilec.

To, že Milan Kundera začal psát francouzsky, lze považovat za logický krok. Přitom když odjížděl do Francie, byl jen průměrným znalcem jejího jazyka. Dnes je podle svědectví studentů jeho francouzština velice bohatá, přízvuk však Francouzům prozradí, že není jejich rodák. "Když mluvím česky, slova plynou sama... Když mluvím francouzsky, není snadné

nic," prohlásil už ve svém francouzském období. Čeština musela Kunderovi nevyhovovat jistou významovou rozvolněností, neurčitostí, snad ji považoval za nedokonalý nástroj k uskutečnění své estetiky. Francouzština je jazyk s mimořádně vysokou rozlišovací schopností, jazyk přesných sdělení.

Co Milanu Kunderovi přinesl jeho přechod na francouzštinu, uskutečněný nedlouho poté, co v románu *Nesmrtelnost* začal čerpat z francouzské látky? Rozhodně ne jednoznačnou přízeň francouzské kritiky. Například kritik týdeníku *Le Journal du dimanche* napsal v recenzi na jeho poslední román *L'Identité – Totožnost* (1998): "Možná nás fascinoval víc disident – navíc v komunistickém režimu... Dnes je Milan Kundera, jak sám chtěl, francouzským spisovatelem... A to, co píše, se nám podivně podobá. Je Francouzem, až nás to nudí."

Na druhou stranu, nabídka českých vydání Kunderových knih je omezená. Texty všech česky napsaných románů autor pečlivě reviduje, než dá svolení k publikaci. Tento zdoluhavý proces způsobil, že se dosud nedostalo na tak znamenité tituly, jako *Život je jinde*, *Kniha smíchu a zapomnění* či *Nesnesitelná lehkost bytí*. Ještě horší vyhlídky máme, pokud jde o francouzsky psaná díla. "Že bych dovolil, aby někdo překládal moje francouzsky psané knihy do češtiny, nepřichází v úvahu," říká spisovatel. Proto není vyloučeno, že Kunderova francouzská tvorba se nedočká českých překladů třeba sto let.

691 mots

Ladislav Verecký, MF DNES
idnes.cz
29/11/2006

**TCHEQUE : Répondre en TCHEQUE aux questions ci-dessous :
(200 mots environ pour chaque question)**

- 1) Co vás zaujalo na životním příběhu Milana Kundery a proč?
- 2) Jaký vztah má Milan Kundera k francouzštině? V čem s ním, pokud jde o francouzštinu (nebo o znalost cizích jazyků vůbec), souhlasíte či nesouhlasíte?

TURC

Lire soigneusement le texte ci-dessous

Büyük sermaye ve Yüksek Yargı

Cumhurbaşkanlığı seçiminde hadise çıkarmaya hazırlananlar gaf üstüne gaf yapmaya başladılar. Bugün burada yalnızca ikisine değineceğim: Büyük sermaye ve yüksek yargı.

Dışarıdan aday meselesi 1982 Anayasasına göre cumhurbaşkanı, halkın vekili olan Yasama Meclisi tarafından seçilir. Üye tam sayısının (550) beşte birinin (110) imzasıyla Meclis dışından bir Türk büyüğünün aday gösterilmesi de mümkündür. Vaktiyle, emekli generallerin/büyükelçilerin/profesörlerin/gerontokrat idarecilerin Meclis platformuna "paraşütle indirilmesi" için açık bırakılan bu elitist ve paternalist hava koridorunu hatırlatanlar da çıkmaya başladı.

Cumhurbaşkanı adaylarının Meclis içinden ve Meclisçe resmen ve normal olarak aday gösterilmesi tarihine daha çok varken çeşitli çevrelerden ve medyadan, aday havuzuna isim dayatmalar başladı. Böyle öneriler de olabilir ama ancak usulüyle, vakti gelince, gündeme ipotek koymadan, kamuoyunun kafası bulandırılmadan, görüş bildirme özgürlüğü efendice kullanılarak... Ve, tabii, makul olmaya çalışılarak, tercihen adap ve erkân ile siyasi partilere telkin edilerek.

(...)

Bu çevreler, yine kendi kriterleri olan siyasetten anlama gereğini de kaldırıyorlar, işlerine gelince. Belki büyük siyasetçiler olarak ilk üç isim bu testten geçebilir ama, Eczacıbaşı Jr. bu şartı herhalde karşılamaz.

12 Eylül askeri darbesinden önce TÜSİAD tam gazete sayfası muhtıralar vermişti. Ecevit de her zamanki hesaplı naifliğiyle, "dünyanın hiçbir yerinde iş adamları siyasete karışmaz" demişti. (Tabii karışır da, bu durumdaki gibi göstere göstere kral adayı "irae" etmezler, etmemeliler.) Ardından da sırasıyla Demirel hükümeti ve Evren cuntası gelmişti. Ticaret ve sanayi odalarıyla birlikleri sıkıyönetim ve garnizon komutanlarına şölenler vermişlerdi. (Ne dersiniz, bu denenmiş, etkili formülü tekrarlayalım mı?)

(...)

Yetersiz müteşebbisliğinizle, yetersiz sivilleşmenizle, yetersiz laikliğinizle, oportünist pragmatizminizle ya da tam tersi ifadelerle, rantiyeliğinizle, militarizminizle, din istismarınızla, savaşkanlığınızla; lütfen haddinizi bilin: Demokratik normlarla, hukuk ilkeleriyle, yasal mevzuatla oynamayın; her şeyi her an kurcalamaktan vazgeçin. Yoksa sizi, bırakın AB'yi, ABD'ye bile almazlar.

Hukuksuz yasal kurcalamalar

Mevcut Anayasa, sorunlu bir anayasa olduğunu, makul yorum farklılıklarına açık olmanın ötesinde çekiştirilebilecek bir belge olduğunu bir kere daha kanıtladı.

Meclis Başkanı diyor ki: "... cumhurbaşkanı seçimine başlayacağız, bakacağım 184 kişi varsa toplantıyı açacağım. İçerde 503 kişi var, benim için önemli olan 184 kişiyle toplantıyı açabilmek. Oylamaları yapacağım, 367'nin altında çıkarsa tekrarlayacağım, sonra 276'da karar kılacağım. 20 günde yapacağım, dört turda 276'yı bulamazsam sonucu belli, Meclis seçime gidecek."

Arınç'ın Anayasanın esas itibarıyla 102. maddesini kullanarak (ve henüz 96. maddesini kullanmadan) doğru mantık yürüttüğü durumlardan biri. İş mantıksal uzantısına götürüyor. Seçim toplantısını elbette 184 kişiyle açabileceğini söylüyor. Celse başında 500 kusura milletvekilinden 184'ü içerideyse toplantıyı başlatabilir ve celse bitmeden 503 kişinin 367'si peyderpey, ceste ceste

salona girer ve bir kişiye oy verirse, bu Anayasanın gereği yerine getirilmiş olur. Yok sayı 366'da kalır ve 367. kişi ispatı vücut ve arzı endam etmezse, iş yatar. Bir de, 368 girer, fakat bunların ikisi başka kişiye oy atarsa...

Yanlış anlamıyorsam Meclis Başkanı bundan fazla bir şey söylemiyor, herhalde 184'ün üçte ikisiyle cumhurbaşkanlığı seçimini sonuçlandırırım, demiyor. Karşı taraftakiler ise, dört turun farklı gereklerini ve toplantı yeter sayısı ile karar yeter sayısını birbirinden ayır(a)mıyor, ya tecahül-ü ârifane ya da kasıtlı olarak, bizatihi toplantının ve seçim sürecinin başlamasını sabote etmek için abes savlar imal ediyorlar.

Meclis Başkanı'nın yorumu ve stratejisi galiba şöyle: Birinci turu 184+ ile açacak (ve 367'yi bulamayacak), ikinci tura da 184+ ile devam edecek (ve 367'yi yine bulamayacak). Ve fakat üçüncü turda (artık üçte ikiye gerek yok, üye tam sayısının yüzde 51'ini geçmek yeterli) 276'yı herhalde bulabilecek. Kısacası, cumhurbaşkanı bu Meclis (ve bu Meclis çoğunluğu) seçebilecek; iş, dördüncü tura ve seçim yenilemeye kalmayacak. (96. maddedeki 139 imkanını da hatırlatırım.)

Birinci veya herhangi bir turun 367 toplantı yeter sayısı ile başlaması diye bir lafız, kârîne, ruh 1982 Anayasasının hiçbir yerinde yok. Siyasi sınıf zamanında böyle bir anayasa yapmasaydı. Yaptıktan sonra da ihlal etmesinler. Yeni hukuk yaratarak pozitif mevzuatı değiştirsinler. Şu anda yapmaya çalıştıkları şey dürüst ve nazik değil. Hatta teknik olarak anayasayı ihlal girişimi ve eylemli kalkışmaya çağrı çıkarma diye bile nitelenebilir (...)

Hukuki temeli olmayan görüşleri, siyasi kol bükmeler için gerçek opsiyonlarmış gibi tartışma gündemine oransız getirmek de medyanın kaygılarından biri olmalı. Örneğin Anayasa Mahkemesine gitmek gibi hiçbir, bırakın hukuki, yasal zemini olmayan blöfü fazla ciddiye almamalı, fazla yer vermemeli.

Kamuoyu da bilmeli ki, siyaseten elem içinde olsalar bile (bazılarımız gibi), Anayasa Mahkemesi'nde hukuken cambazlık yapmayacak üyeler de vardır.

TAHA PARLA, *Radikal* 2, 07/01/2007

682 mots

Répondre en turc aux questions ci-dessous

(200 mots environ pour chaque question) :

1-1982 Anayasasına göre Türkiye'de Cumhurbaşkanı nasıl seçilir ve bazı çevreler bunu nasıl önlemeye çalışıyor?

2- Şimdi hukuki bakımdan ne gibi sorunlar var ve Meclis başkanı nasıl bir çözü yolu buldu?

VIETNAMIEN

Nhà ở cho người thu nhập thấp: Nói nhiều hơn làm!

Khởi động giữa năm 2005, chương trình hỗ trợ vốn vay mua nhà của Quỹ Phát triển nhà ở TP đưa ra tiêu chuẩn: người vay là cán bộ, công nhân, người lao động hưởng lương nhà nước có thời gian làm việc tại cơ quan liên tục từ ba năm trở lên... Tuy nhiên đối tượng được vay khá hạn chế. Sau đó TP có nới rộng tiêu chuẩn cho vay, nâng số tiền hỗ trợ từ 200 triệu đồng lên 300 triệu, giãn thời gian cho vay đến 15 năm... Nhưng gần một năm rưỡi qua, số người được vay vẫn còn ít.

Giám đốc Quỹ Phát triển nhà ở TP Huỳnh Cao Nhã cho biết quỹ nhận được 115 hồ sơ xin vay, đã xét cho vay 108 hồ sơ với số tiền 21,7 tỉ đồng. Trong đó có 40 người đã mua được nhà, số còn lại đang tìm nhà... 50% người vay là giáo viên. Con số này khá khiêm tốn so với chỉ tiêu cho vay năm 2006 là 100 tỉ đồng. Còn so với qui định vốn điều lệ của quỹ là 1.000 tỉ đồng thì quá ít.

Quỹ tồn đọng vốn khá lớn, trong khi nhiều người thu nhập thấp chưa tiếp cận được vốn vay. Nhiều ý kiến cho rằng do các tiêu chuẩn qui định đối với người vay còn “cứng”, đối tượng còn hạn chế. Ông Võ Đình Quốc, phó giám đốc Công ty cổ phần địa ốc ACB, nói qui định cho phép người lao động được vay tối đa 70% giá trị căn nhà nhưng số tiền vay bị khống chế không quá 300 triệu đồng. Để mua căn nhà 600-700 triệu đồng, người vay phải có 300-400 triệu. Số tiền này vượt quá khả năng của nhiều người, chưa kể để tìm căn nhà có mức giá trên hiện không dễ. Nếu dùng vốn vay để mua nhà trả góp cũng không được. “Vì vậy dẫn đến tình trạng luẩn quẩn: người tìm được nhà không đủ khả năng trả tiền vay; ngược lại, người đủ điều kiện trả tiền vay thì không tìm được nhà” - ông Quốc nói.

Đầu năm 2006, TP.HCM cùng Hà Nội, Bình Dương là ba địa phương được Bộ Xây dựng đề xuất Chính phủ cho thí điểm chương trình nhà ở xã hội theo Luật nhà ở. Đến nay Hà Nội, Bình Dương đã có đề án trình Bộ Xây dựng, triển khai các dự án nhưng tại TP.HCM, chương trình nhà ở vẫn còn... trên giấy.

Theo Sở Xây dựng TP, đề án đang trình UBND TP xem xét. Tuy nhiên, do nhu cầu nhà ở xã hội tại TP khá lớn, phải kêu gọi các doanh nghiệp cùng tham gia. Nhưng khi đối chiếu giữa qui định và thực tế lại phát sinh những vướng mắc cần kiến nghị Bộ Xây dựng tháo gỡ. Theo qui định, nhà ở xã hội chỉ được xây dựng tối đa sáu tầng. Một cán bộ sở cho rằng với quỹ đất khan hiếm, giá đất cao, qui định như vậy sẽ khó khả thi, ngoài việc không tận dụng được quỹ đất đô thị, công trình xây dựng thấp tầng chi phí cao dẫn đến giá cho thuê cao, không phù hợp đối tượng thu nhập thấp...

Phòng phát triển nhà, Sở Xây dựng cho rằng bất cập khác là qui định giá cho thuê, thuê mua. Qui định giá thuê từ 15.000-28.000 đồng/m²/tháng, giá thuê mua từ 18.000-30.000 đồng/m² (đối với đô thị đặc biệt, đô thị loại 1). Giá thuê bị khống chế, đối tượng do TP xét duyệt khiến đầu ra của doanh nghiệp bị gò bó.

Một cán bộ Sở Xây dựng cho hay TP sẽ chọn những chung cư cũ để cải tạo, xây dựng lại với chiều cao 15-20 tầng theo hình thức giao đất cho các doanh nghiệp. Đổi lại, doanh nghiệp phải bàn giao TP một quỹ nhà tương ứng.

Khi nào chương trình nhà ở xã hội được triển khai trên thực tế? Một cán bộ sở trả lời... chưa biết.

Répondre en **VIETNAMIEN** aux questions ci-dessous :
(environ 200 mots pour chaque réponse)

1/ Theo bài này, TP.HCM đã tìm ra các giải pháp cụ thể để giải quyết vấn đề nhà ở cho người thu nhập thấp chưa?

2/ Theo ý anh, chị, Chính phủ phải làm sao để giải quyết vấn đề nhà ở cho người thu nhập thấp?